

Зоран Петровић Пироћанац

Институт за политичке студије, Београд

ИСЛАМИЗАМ И ВАШИНГТЕРНИНА ДУГОРОЧНА СВЕСРДНА ПОМОЋ ПРОТИВ СРПСКИХ ИНТЕРЕСА*

Сажетак

Аутор анализује савремене стратегије борбе против тероризма, које данас покушавају да примене НАТО и друге земље. Овај рад тврди, уз помоћ уверљивих примера са екс-југословенских војништа, да су Сједињене Државе и њени савезници годинама помагали у грађанском рату у Југославији, исламским снагама Алије Изетбеговића и Албанцима на Косову и Метохији, као и Албанцима у Албанији. Чак је и Усама Бен Ладен могао, без икаквог проблема, да учествује у биткама против српских хришћана у Босни и Херцеговини, преко своје Бригаде „Ел Муџахидин“. Вашингтерна сада желе да избришу ово недопустиво понашање, као да се ништа није догодило. Аутор сматра да не може бити никакве успешне борбе на Балкану против тероризма, све док се америчка стратегија темељно не промени, уместо што истрајава у свом цинизму „усамљене супер-силе“, како то каже Хантингтон. Такође је неопходан дуготрајан, упоран и искрени међурелигијски дијалог са муслиманским верским лидерима, ради смиривања тензија у свету.

Кључне речи: *Ал - Каида, тероризам, милитантни ислам, Вашингтерна, превентивни удар, асиметрични рат.*

„Америко, изгубила си, изгубила си!“⁽¹⁾

* Рад је настао у оквиру научног пројекта „Демократски и национални капацитети политичких институција Србије у процесу међународних интеграција“, бр. 179009, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

1) Узвик у судници Ал - Каидиног оперативца француског држављанства из акције 9/11, Закариаса Мусауија, у часу пресуде на казну доживотне робије

ВАШИНГТЕРНА - МАЈКА И ОТАЦ САВРЕМЕНОГ ИСЛАМИЗМА

Ако применимо здрав принцип *in medias res*, рецимо одмах да од почетних сукоба у Југославији, Вашингтерна (САД и западни савезници) непрестано, до данас, стоје отворено уз Шиптаре са КиМ - а и муслимане из БиХ - а, као и уз државу Албанију, која поново распирује великоалбанске аспирације и тиме иде у правцу будућег можда и војног сукоба не само са Србијом, већ и Македонијом (уз помоћ Бугарске), Грчком и Црном Гором. У тој реално могућој опцији, ни НАТО не би пуно помогао Албанцима.

Данашња планетарна исламистичка борба своје корене има на Блиском истоку, а главну логистичку, финансијску и војну помоћ добијала је од Вашингтерне, пре свега од САД, Велике Британије, али и других чланица Вашингтерниног блока. Од суштинске је важности да управо на почетку овог рада нагласимо дугорочну оријентацију САД и Запада да се исламизам помогне још пре више од 60 година.

Комунизам, „систем моноорганизационе хијерархије“²⁾ у протеклим деценијама је доживео историјски фијаско дефинитивним поразом од капитализма. На сцену је изронила, истовремено, слично структуисана исламска *религиозна моноорганизација*, која је пренаглашавањем неких аспеката доктрине ислама, проузроковала револуционарни поход против западне цивилизације, сличан, по горљивости и фанатизованости, бољшевизму у младим данима. Наспрам нове варијанте комуниста – исламистичких бораца, стала је Америка.

Педесетих и шездесетих година протеклог столећа, амерички председници, имају, заредом, пред собом проблем одбране интереса на Блиском Истоку и у Јужној Азији. Од времена Ајзенхауера, Кенедија и Џонсона, до Никсона, то је први задатак америчке политичке класе. И то је суштина посла и најновије администрације Џорџа Буша Млађег. Ти интереси састоје се у *заштити стратегијске географије и одбрани приступа поморским и ваздушним путевима* у поменутиим регионима. Ти путеви се бране директно због великих резерви нафте и природног гаса у и око Арапског полуострва и Персијског залива. Индустијске земље су све гладније ова два природна ресурса после Другог светског рата, који је потпуно ресурсно исцрпео европске земље нарочито, али и Америку.

2) Видети: Najdan Pašić, *Istorijski fiјasko sistema monoorganizacione hijerarhije. Godine raspada 1987-1992*, FPN, Beograd, 1996.

Тачно деценију касније Буш Старији ће прославити уз штампањац руско повлачење из Кабула. Никога није интересовало што је тиме у ствари припремљен терен за тотални цихад и нови грађански рат у сиромашном Авганистану. Та СИА – политика донела је потом, Деведесетих, никад виђени бум производње марихуане, опијума и полу – произведених опијумских варијација и хероина у зони Авганистана и околине. Бум директно потом удара САД и Запад и тај период представља рекорд и експлозију дроге доспеле до западних дилера и младих корисника на Западу.

Америчка политичка класа почиње већ педесетих година прошлог столећа афирмисање отворено анти-комунистичке, (али суштински и анти-западне, показаће се много касније) муслиманске екстремне оријентације – *исламизма*. Западни мозгови су прогурали концепт *превођење ислама у политичку раван*. Западним лидерима су *тимови за планирање сценарија* сервирали *улазак ислама у зону политике*. То је оно моћно и ефикасно оружје и сила против Совјета током завршнице Хладног рата, развијано већ на самом почетку идеолошког крсташења САД и СССР-а. Реч је о истинском почетку и корену данашње светске исламистичке мреже, Ал Каиде!

Авганистански рат је разбуктан како би у Вашингтону трио Картер, Стансфилд Тарнер, Збигњев Бжежински, спровео доктрину *поткопавања совјетског царства*. Била је то дуго чекана прилика, и Американци нису жалили 10 милијарди долара за њу, за „freedom fighters“ у Авганистану, међу којима је био и Усама бен Ладен. Зашто то ради у својој стратегији Америка, „*Global Hegemon*“, како своју земљу назива Роберт Каган. Тачно деценију касније, Буш Старији ће прославити уз штампањац руско повлачење из Кабула. Никога тада није интересовало што је тиме у ствари припремљен терен за тотални цихад и нови грађански рат у сиромашном Авганистану. Та СИА-политика донела је потом, Деведесетих, никад виђени бум производње марихуане, опијума и полу – произведених опијумских варијација и хероина у зони Авганистана и околине. Овај бум директно потом удара САД и Запад и тај период представља рекорд и експлозију дроге доспеле до западних дилера и младих корисника на Западу.

Наспрам нове варијанте комуниста – исламистичких бораца, стала је Америка, „*the Lonely Superpower*.“⁽³⁾ Два месеца после 9/11, 2001, *Елиот Коен*, цењени професор војне стратегије, објављује књигу „*Supreme Command: Soldiers, Statesmen and Leadership in*

3) Видети: Samuel Huntington, „The Lonely Superpower“, *Foreign Affairs*, 2001.

Wartime. “ У њој је узвикнуо: „Четврти светски рат је почео!“ Трећи рат, каже Коен, био је Хладни рат. А четврти је – Запад и његови савезници против „милитантног ислама“. „То је верски рат“, тврдио је полемолог, у хантингтонској визији сутрашњице.

У Европи, „судар цивилизација“ се сматра кошмаром који треба одагнати. За америчке неоконзервативце, то је била чињеница. Амерички теоретичари иначе не воле појам тероризам, који сматрају превише неодређеним, већ користе израз „милитантни ислам“. Један из школе неоконзервативаца, *Подорец*, каже: „Првенствени циљ *WW4* је да се промене владајући режими, како би се 'исушили мочваре' у којима просперира милитантни ислам“. САД су деценијама обучавале и финансијски и политички помагале исламисте света. Чак и на тлу САД. У бројним војним центрима увежбавали су их издржљивости, коришћењу оружја, саботажама, техникама убијања, комуникацијама и прислушкивањима. У Америци постоји тзв. *принцип Арчија Рузвелта*: „*CIA* је врховни менаџер, *US Special Forces* и одабрани савезнички експерти су тренери“. У такве екипе деценијама су спадале „Зелене беретке“, америчке официјалне армијске специјалне снаге. Они су, кад је требало, водили копнене операције за потребе цихада, од Авганистана, до Босне и Косова. Прикључивали су им се увек и британски SAS, заправо њихови ветерани. Салдо Американаца је преко 250. 000 обучених, финансираних и свакојако добрано помаганих исламиста широм планете, током барем 30 година активне сарадње у борби против комунизма.⁴⁾ Већ годинама, САД и савезници жању плодове тог помагања идеје УМЕ, светске муслиманске заједнице.

У међувремену, стасала је већ трећа, па и четврта генерација исламиста, „пост-Авганистанаца“, исламиста – револуционара, који верно следе идеје „исламског Че Геваре“ – *Усаме Бен Ладена* и његовог „зеленог исламистичког политбироа.“ Они су образовани, верски фанатизовани, али, не заборавимо, и социјално свесни борци против експлоатације ресурса својих земаља од Запада. Међу 1.3 милијарде муслимана широм планете непрестано се регрутује елита за судар са западном цивилизацијом. Будућност је њихова, они су, и поред повремених губитака, попут сукоба у којима су ојачали 2014. у Ираку и Сирији (ISIS), чини се – непобедиви. Асиметрична оријентација њихове борбе прети да ће доносити и у овој деценији нове „9/11“, или „7/7“, ако се из корена не промени понашање најмоћнијих, пре свега Америке, уверен је аутор.⁵⁾

4) Видети: John K. Cooley, *Unholy Wars*, Pluto Press, London, 1999.

5) Док је Ал Каидина операција позната широм света и као „9/11“, лондонски исламистички напад 2005 ређе је у употреби као „7/7“.

„7/ 7“ ЈЕ РАЗОТКРИО ДУГОГОДИШЊУ БРИТАНСКУ НАКЛОНОСТ ПРЕМА ИСЛАМИСТИМА

Нова „показна вежба“ Ал-Каиде у Лондону 7. јула 2005. је моментално дала од исламиста добро процењене жељене економске ефекте. Водећих 100 компанија забележило је губитке у току истог дана на Лондонској берзи од преко 19 милијарди фунти. Акција је била сјајан пример асиметричне стратегије ратовања исламиста против Запада, исламиста пркосно наспрам стотина милијарди америчких и енглеских одбрамбених долара од чијег одавно најављиваног удара на Лондон није спавао мирно. Мало улагање, добра организација и добијете потресање из темеља чак и тако добро уређене и полицијски добрано контролисане државе попут Уједињеног краљевства. Од септембра 2001. су, заправо, Енглези, пословично вични у скривању итекако присутне нервозе, очекивали акције Ал Каиде. И реаговали су на овај асиметрични симболични „Blitz 2005“, као 1941, насловима попут оног у таблоиду „Сан“: „*Наши дух никада неће бити сломљен!*“

Путинова прва реченица и порука колегама, окупљеним касније у Шкотској, на самиту Осморице, била је: „*Овај терористички акт је још један доказ како ми не сарађујемо довољно у борби против тероризма*“. Еуфемистичка критика западних колега, пре свега Америке, јер када се десио Беслан, то је било знатно мање важно и имало се на Западу много мање симпатија за руске грађане, него за америчке и енглеске. Чечени нису тако црни, иако су њихови лидери део Ал-Каидине мреже поодавно, а Енглези их пажљиво негују и дају им азил. И не само њима.

Подсетимо на брижљиво скрајнуту истину са Острва, која нам помаже у потпуном поимању терористичког удара на Лондон. Британска престоница, али и други градови, били су дуги низ година, све до Њујорка 2001, отворени домаћини исламистичких конгреса, буквалних самита на врху терористичких организација, попут „Хамаса“, „Хизб – Алаха“, „Исламског цихада“ и других кичмених стубова „Ал-Каиде“. Осим британске полиције, њих су чувале и обавештајне и специјалне службе. Није смела да им фали длака с главе. Неговали су их како би се што боље укључили у јединице Алије Изетбеговића у Босни, на пример, и у Европи такође водили цихад.

Енглеска стратегија и дипломатија никада нису, историја нас у то уверава, били гадљиви према нечасним и неморалним делатностима, попут савременог подржавања исламизма у дужем периоду. Све за профит Уједињеног краљевства, све за Круну, све за

јефтино експлоатисање туђих ресурса! Чак и у преуређивању своје геополитичке анализе, *Foreign Office* “међу четири приоритета спољне политике, убраја очување интереса својих прекоморских територија“. Иза те флоскуле стоји и данас британски стари колонијалистички рефлекс да своје интересе виде на читавој планети.

Највернији савезник САД, у многим глобалним ситуацијама слушани лукави ментор, Велика Британија, деценијама је била саучесник свих америчких тајних операција у помагању светске исламске револуције. Тако је било и у Авганистану од 1979, тако је било и у грађанском рату у екс-Југославији, тако је било и на КиМ-у. Прсти (а често и руке, све до лаката) британских служби увек су у неком локалном пекмезу. Остали су шампиони тих вештина и хладног пактирања и са ђаволом, када су интереси Круне (али и Америке) у питању. Нема код њих дилема када су национални интереси у питању. А *заузимање стратегијских позиција на време је стуб доктрине националних интереса*. То је гаранција резервисања нових ресурса и сировина, којих на Острву нема. МИ-6 је свуда и увек мироција, ма колико су догађаји далеки од Британског острвља.

„*Маргарет Тачер је чврсто стала уз Америку у тој антикомунистичкој крсташкој работи. У срцу британског естаблишмента, у његовом обавештајном сегменту, који се звао Joint Intelligence Committee (ЈИС), који је био део Канцеларије Кабинета премијера, водиле су се те активности подршке,*“ пише амерички новинарски вук Џон Кули, ратни извештач ABC news, у својој изванредној књизи *Не-свети ратови*.⁶⁾

Ангажована је својевремено и фирма KMS за плаћеничке активности разноврсне обуке. Зна се да је ту фирму у обуци авганистански муцахедина водио британски пензионисани потпуковник Кејт Фарнс, као и бивши мајор SAS-а, Брајан Бати. На две локације, у Форт Миду, у Мериленду, као и у Челтенаму у Енглеској, америчка *Национална безбедносна агенција* (NSA) и британски *Генерални штаб комуникација* (GCHQ), електронски су шпијунирали Русе у Авганистану, тактички и стратегијски. На основу тога су и прављени планови обуке, препоручивана ефикасна оружја против Руса у Авганистану.⁷⁾

Многи исламисти из европских земаља крајње су злоупотребљавали гостопримство више него толерантних Француза, Холанђана, Немаца. Када би додирнули тачку могућег хапшења, прибе-

6) Видети: John K. Cooley, *Unholy Wars*, Pluto Press, London, 1999.

7) Ibid.

гавали би-бегу у Енглеску. Деведесете године протеклог столећа означавају Велику Британију као сигурно уточиште за многе исламистичке терористе. То данас многим звучи као научна фантастика, али је истина о којој британска номенклатура нерадо говори и жели да се ова политика што пре заборави.⁸⁾ Доктор Калим Сидики је почетком Деведесетих проглашен за “најконтроверзнијег муслимана Острва”, а у свету је постао познат фатвом против “богохулника”, књижевника Салмана Рушдија, 1989. године. Окупио је “муслимански парламент” са 155 посланика усред градске већнице Кенсингтона, као да се све догађа негде у “демократским” исламским земљама Азије, или Блиског Истока. Др Сидики је, у својству директора Муслиманског института у Лондону, чак и претио енглеској држави: “*Јасно је да ће се муслимани супротставити, и пркосити, ако је потребно, сваком закону или политици ове земље које ће просудити супротним својим интересима*”.

Грађански рат у Југославији, који је почео 1992, само је олакшао њихов положај, а они су умели паметно да користе еуфоричну подршку британске владе и Круне муслиманима у Југославији. Организовали су многе групе добровољаца за рат против Срба у Босни и Херцеговини, а лагано улазили у пан-муслиманску исламистичку мрежу комбиноване хуманитарне и војне подршке босанским исламистичким лидерима. Најпре се открило да Сидики одржава врло тесне везе са Иранцима, који му и финансијски помажу. Индоктринација се успешно врши међу младим и урбаним муслиманима Велике Британије, а да ретко ко сме да подигне глас. Постоји потпуно несхватљиво понашање “политички коректног” комуницирања са радикализованим муслиманима, па је свака њихова одбрана, преко разних организација за људска права, увек бивала знатно гласнија од забринутих за тенденције међу муслиманима на Острву. Британски циници су сковали и врло тачан израз – престоницу су прозвали *Лондонистан*. Врхунац те наказне политике представљала је изјава британске владе из јануара 1999. године, у којој се признаје да на територији Велике Британије постоје центри за обуку исламиста, наводно под паском снага безбедности.

Опасни шеик Омар Бакри је, као лидер “Ал-Муцахирона”, чак у штампи признао постојање центара за борбену обуку. Пркосно је саопштио и да у његовој џамији у северном Лондону прикупљају фунте за исламске борце по Босни, Косову, Палестини, Кашмиру. Британска влада изговара се законима који омогућавају отварање оваквих центара. Абу Кутада, алијас Омар Абу Омар,

8) Овај рад спада и у покушаје незаборављања оваквих одурних политика Вашингтерне.

један од најжешћих фундаменталиста, спокојно обитава од 1994. године у Британији? Овај Палестинац био је оптужен од Јордана за везе са Ал-Каидом и да је човек од поверења Усама бен Ладена у Енглеској. Ништа није помогло, чак ни одличне везе енглеског и јорданског двора, да се спречи давање азила Кутади. Неколико година Кутада је био главни уредник “гласа цихада у Алжиру и читавом свету”, листа “Ал Ансар”.

У Британији је у нераскидивој вези са Абу Хамзом, Египћанином, такође врло популарним исламистом на Острву. Обојица су, иначе, “Авганистанци”, “Alumni”, прекаљени добровољци и обучени терористи из авганистанских логора бен Ладена. Као добровољац у Авганистану, Абу Хамза је изгубио у борбама руку и једно око, и као инвалид стекао у Британији право на Краљичину пензију(sic!).⁹⁾

По француским изворима, чак је и Усама бен Ладен долазио у Лондон, у време када се скривао код Мула Омара у Кандахару. Између 1996. и 1998, Усама је својим приватним “цетом” летео у Лондон, где се дискретно сретао са новинарима. Главни разлог овог храброг, чак дрског посећивања Лондона, јесте што су његови људи улагали његове паре у Ситију, на Берзи, и то у електронику, грађевинарство и извозно-увозне трансакције.

Британска служба *M15* открила је у фебруару и марту 2005. заверу бен Ладенових људи за коришћење Лондона као базе за серију бомбашких акција по Европи. На челу ухапшене групе био је мула Омар Махмуд Абу Омар. И поред две раније осуде у Јордану за терористичка дела, и поред доказаних веза са бен Ладеном, Омар је пуштен уз кауцију. Такође у фебруару 2001, један новинар “Њусвика” је усред Лондона у кафециници седео са Јасером ал-Ширијем, за кога је знао да је близак бен Ладену. Ал-Шири је новинару поносито саопштио да је у друштву са човеком кога је египатска власт осудила на смрт због терористичке делатности.¹⁰⁾

Исламистичка претња напредовала је сасвим лагано, попут канцера храњеног саучесништвом извесних финансијских група, каже бивши француски војни обавештајац, пуковник Бинел. Тероризам је начин ратовања који није новина. Исламистички тероризам на Балкану је очевидно ојачан ратовима у Босни и Херцегови-

9) Име је исто, али лондонски Абу Хамза није вођа муџахедина који су још 1992. стигли у Босну. Тај други, „босански“ Абу Хамза, муџахедински командант из Боћиња, је годинама после рата уживао гостопримство БиХ, иако је припадник Ал-Каиде.

10) Видети: Z. Petrović Piroćanac, „AL QAIDA, Usama Ben Laden i ‘Islamska Kominterna’ protiv judeo-hrišćanske civilizacije“, EURO, Beograd, 2002.

ни и нападом на Србију 1999. Вашингтон је тиме дестабилизовао Балкан, а исламисти су представљали драгоцену помоћ за америчке акције.¹¹⁾

Поставља се тако и питање промене понашања западних земаља у објашњавању узрока рата у экс-Југославији. Када ће се открити још увек тајни досијеи? Вероватно тек по одласку политичара-саучесника у оваквој политици подршке исламистима на нашем простору.¹²⁾

ВАШИНГТЕРНА НИКАД НИЈЕ ЖЕЛЕЛА ДА ТОТАЛНО ПОРАЗИ ИСЛАМИСТЕ

Исламистичка жаришта и њихово непрестано напредовање и на тлу Балкана нису били ни до данас ликвидирани због стратегије Вашингтерне и њених потпуно аутономних политика према исламу генерално. Стога никаква успешна модерна стратегија није могућа у овој борби пре темељног установљавања чврстих операционих, али и политичких принципа водећих земаља света, пре свега САД и њених европских савезника. И Израелци и Французи су, месецима пре 11 септембра 2001, упозоравали на претње Ал-Каиде против САД. И наишли су на необјашњиви зид игнорисања.

У француској спољној обавештајној служби DGSE (*Direction Générale des services extérieurs*) је било чак 9 извештаја о томе између септембра 2000. и августа 2001. Још 5. јануара 2001, Французи су имали синтетизовану забелешку (*note de synthèse*) на пет куцаних страница, насловљену „*Пројекат отмице авиона од радикалних исламиста*“. DGSE извештава о тактичким расправама с почетка 2000. године, вођеним између Усама бен Ладена и његових талибанских савезника, поводом операције отмице авиона на америчким линијама. Од јануара 2001, руководство Ал-Каиде је под будним оком француских шпијуна. И Французи уопште не сумњају да ће доћи до тога. До тих података долазили су у сарадњи са узбечком обавештајном службом генерала Рашида Достома, једног од племенских вођа у авганистанском рату, која их извештава: „*Пројекат отмице авиона изгледа да је расправљан почетком 2000. године, током састанка у Кабулу између представника организације и Бен Ладена*“.

11) Видети: Интервју аутора са Пјер - Анри Бинелом, , *Европа*, Београд, март 2005.

12) Видети: Марс Bonfou, *Défense Nationale*, 12/ 2001.

Достом је инфилтрирао извесне људе у покрет МИО (Узбекистански исламски покрет), чак до командних структура логора Ал-Каиде. Тако обавештава своје пријатеље у Ташкенту, знајући да информације иду потом у САД, Енглеску и Француску. Но, Французи поред ове технике ослањања на обавештајне податке пријатеља, додатно инфилтрирају своје људе које „преобраћају“ од кандидата за цихад, у агенте своје службе. Наравно, реч је о младим Арапима из предграђа француских градова, одакле се највише и регрутују млади за цихад.¹³⁾

Ехуд Барак, премијер Израела од маја 1999. до фебруара 2001., обрео се у Њујорку дан пре атентата 9/11. Барак и многи други Израелци, Нетанијаху такође, захтевали су већ пре тих догађаја светски фронт против тероризма. „*Време је да се започне светски рат против тероризма, на исти начин као што се Европа борила против поморског пиратства.*“ Још 1995. је Ехуд Барак, искусни војни обавештајац, одржао предавање групи израелских руководилаца и заменику директора СИА. Било је то после атентата у Оклахоми и Токију, две године после првог напада на Светски трговачки центар у Њујорку. Барак им је говорио: „*Јесте ли свесни ресурса и енергије које је требало да се инвестира да овај атентат разори једну од кула? Зашто не инвестирати систематски 10% ресурса у борбу против тероризма. Та борба не сме да буде јудео-хришћанска борба против ислама, јер у арапско-муслиманском свету има велики број руководилаца који су разумни и умерени. Али, свако од њих треба да промисли и изабере свој табор. Тај напор не треба да циља само инфраструктуре које познајемо: Бен Ладена, Хезбала, Хамас, Исламски цихад и друге, већ и државе које им нуде уточиште. Време је да се колективно и сконцентрисано сарађује у обавештајној области, као и у другим: операционалној, економској и дипломатској.*“¹⁴⁾

У промишљањима модуса борбе против тероризма треба водити рачуна о *култури двоструког језика (double language culture)*, коју упражњавају припадници исламистичких кругова. Када је подметнута бомба у дискотеци у Тел Авиву, Арафат је оптужио за заверу Мосад. Али, истог дана, Израелци су „пресрели“ његов факс породици погинулог терористе-самоубице, величајући његово херојство. Класични пример примене *културе двоструког језика* је муслимански босански лидер Алија Изетбеговић. Како су га само Французи дочекивали! Чак је и славни католички свештеник

13) Видети: Z. Petrović Piroćanac, „AL QAIDA, Usama Ben Laden i ‘Islamska Kominternа’ protiv judeo-hrišćanske civilizacije“, EURO, Beograd, 2002.

14) Ibid.

хуманиста и заштитник сиротиње, л'Абе Пјер био горљиво уз њега. Такође и многи француски и светски интелектуалци, нарочито *Бернар - Анри Леви*, кога је Изетбеговић опсенио до те мере да је срамно фалсификовао сцене документарца о рату по Сарајеву, што је доказао париски сатирични недељник „*Оковани патак*“. До тада, Запад је од Изетбеговића гутао сваку понуђену пилулу, без икаквог премишљања. А Изетбеговић је још за живота спадао у ред највећих мислилаца и теоретичара, а потом и практичара, наметања исламске државе лаичкој Европи хришћанске традиције. Изетбеговић је само доследно примењивао тај принцип у комуникацији са не-муслиманима, а он и најдоследнијем вернику дозвољава притворност, завођење и обмањивање не-муслимана са којима се комуницира.

Француски генерал Кено говорио је да тероризам никада неће моћи да се потпуно избрише, већ га треба довести на ризину на којој може да се њим управља. „*На техничком и практичном плану, тероризам не може да доведе у питање цивилизацију, или државу. Тероризам сада, у најбољим годинама, доноси 5.000 мртвих годишње. Истовремено у свету било 500.000 мртвих годишње због оружаних, етничких сукоба, чега све не. Има милион мртвих у саобраћајним несрећама. И има два милиона мртвих годишње у несрећама на раду. Већина данашњег тероризма, оног који је највише у медијима, јесте тероризам исламског порекла. Треба обрађивати последице, што Американци и чине, али треба обрађивати и узроке. А истински улог јесте да се избегне да муслимански свет зависи од интегритичког исламизма, или да склизне у њега, јер ипак свеукупни муслимански свет не може да се подведе под ту категорију, што је очито када се чита Кур'ан. Ова слабост ислама првенствено проистиче из сиромаштва муслиманских земаља и из света у развоју. Такође и из чињенице да је у многим муслиманским земљама власт концентрисана у олигархијама. Улог је најпре у економском развијању средње класе у свакој од муслиманских земаља. А чим имате развијену средњу класу, имате и приступ облику демократије. Сада нема демократије у муслиманским земљама, пошто нема средње класе. Треба донети и помоћ како сиромаштво не би људе бацало у загрљај радикалних мула и исламиста, који су добро проценили ситуацију, и који су развили социјалне системе локалне испомоћи који су добро начињени.*“¹⁵⁾

Британски поглед на проблем тероризма тумачи британски амбасадор у Паризу, Сир Џон Холмс у свом предавању војним

15) Видети: З. Петровић Пироћанац, Интервју са генералом Кеноом, *Национални интерес*, бр. 1, 2006.

стручњацима Француске 2004: „Ризици тероризма и прилиферације оружја масовне деструкције само ће се интензификовати. Није искључено ни прибегавање нуклеарном диспозитиву. Све софистикованија хемијска и биолошка оружја прете да се посеју у природу, уз ризике које то представља, у случају да она падну у руке терористичких организација. Био-тероризам и биолошки ризик: његов модус изражавања биће увек непредвидив, нарочито због малигнитета еволуције вируса, а посебно када је реч о шкодљивим околностима и о сукобу интереса (рат, тероризам, злочинарност, недостатак, хигијене и образовања, претерана социјална понашања, губитак мотивација.“¹⁶⁾

ИСЛАМИСТИЧКИ ФАКТОР КОД НАС - ЛОГИЧНА ПОСЛЕДИЦА ВАШИГТЕРНИНЕ *GRAND STRATEGY*

Француски председник Франсоа Митеран, који је важио за прилично „меко“ према Србима, а слободно можемо да кажемо како није скривао симпатије према српском народу као историјском савезнику Француске, био је информисан од француске војне обавештајне службе о истини о догађају на Маркалама у Сарајеву, о томе да тај злочин није дело Срба, већ муслиманских обавештајних служби, у сарадњи са либанским палестинским фракцијама. Ипак је положио цвеће у Сарајеву „жртвама српског злочина“. На самртној постељи признао је ову истину француској телевизијској новинарки Лор Адлер

Тај грађански раст у БиХ, са видним примесима сукоба радикализованог ислама Врха Изетбеговићеве државе, давно је окончан, 1995, али зашто Сарајево није до краја 2014 успешно окончао проблем присуства исламиста, који су у Босни и даље, и који су регрутовали нове борце за УМУ, који их успешно шаљу у борбе у Сирији и другде?

Зашто најпре Американци, али и Европљани, толеришу и даље исламистичко присуство у БиХ, Македонији, на Косову и Метохији, па чак и дефинитивно јасне заметке исламизма у Рашкој, где не треба занемарити вахабитске „пионирске манифестације“. На Косову и Метохији било је чак и трагова „Ал-Каиде“, што је и логично обзиром на њихово, од владе Албаније толерисано и помагано, присуство у нашем суседству. Американци су на КиМ-у најпре подјаривали сукобе, да би потом постали фингирано неефи-

16) Видети: John Holmes, „La Contribution de la grande - Bretagne a la construction politique et strategique de l'Union européenne“, *Défense nationale*, 2/2004.

касни у потпуној контроли над територијом. Да подсетимо на ту атмосферу једном убедљивом илустрацијом са Косова и Метохије, откривеном јавности 2001. Реч је о одломку из ратног дневника команданта муџахединске јединице “Абу Бекир Сидик”, Екрема Авдије “Абусухеиба”. „Идем у Босну да се обучим за рат... Тамо сам се обучио за руковање лаким пешадијским оружјем и вештинама војне тактике. У Зеници упознајем Абдулаха Дуџајмана из Саудијске Арабије, који је оснивач Исламског балканског центра... Директно из Ријада, почетком јула 1997. године, уместо на Косово, отишао сам у Босну. Тамо сам се састао са командантом јединице ‘Муџахедин’, чији је надимак Абу Маали. Циљ састанка био је да нам обезбеди паре и транспорт за убацивање оружја из Албаније на Косово... Одлуку о формирању јединице муџахедина донео сам почетком јуна 1998. године, а оформио сам је средином јуна. Место формирања, махала Кобра у селу Доњи Преказ, где је смештен и штаб јединице. Назив јединице Абу Бекир Сидик. Командант јединице сам ја, заменик Шпенд Коприва, Мухамед Авдија, мој брат, помоћник је за позадину, а у штаб су ушли још Сами и Алија Хоти, Адам Авдија и Неџмедин Лауша. Циљ формирања-борба муџахедина на Алаховом путу. У строју приликом формирања било нас је 70... У мојој јединици ‘Абу Бекир Сидик’ било је 40 странаца. Дошли су из Саудијске Арабије, Египта, Албаније, Ирске и Македоније. Долазили су разним путевима до Албаније. Неки преко Италије, други преко Турске и Бугарске, трећи преко Македоније, а било је и оних који су у Албанију ушли из Грчке.”¹⁷⁾

Као и у случајевима генезе Вашингтернине стратегије „сејања“ и свесрдног помагања исламиста широм планете, пре свега ради доношења губитака најпре СССР-у, а потом и другим земљама и регионима света, па тако и нашем простору, подсећамо на неколике индикативне догађаје исламистичке инфилтрације екс-југословенског простора. Гротескно је чак и што је хрватска Туђманова држава такође током грађанског рата имала фазе озбиљних војних сарадњи, уз помагање муџахединима и најљућим исламистима света, али и иранским ајатоласима и разног наоружања у транзиту до босанских војшта.

Др Ајман Ал-Завахири, бен Ладенов идеолог и први заменик, а после његове смрти и наследник на челу Ал-Каиде је, знале

17) Муџахединска јединица “Абу Бекир Сидик”, Екрема Авдије “Абусухеиба”, десеткована је и њени делови заробљени у српској акцији у Дреници, јула 1998. Овај драстичан пример присуства Ал-Каиде на нашем тлу илуструје активности др Ајмана Завахирија који има базу у Софији. Нико ни у Србији, а камо ли у свету, није гласно сигнализовао свету о каквој пошасту је реч. Досије је објавио београдски недељник “Телеграф”, из пера М. Антића, али тек септембра 2001.

су то све западне обавештајне службе, у више наврата је месецима боравио током рата у Југославији, па у Софији, координишући муџахединско учешће у рату против Срба у Босни и Херцеговини, потом и на КиМ-у. И нико га није хапсио. Чак ни Милошевићев режим није нашао за сходно да Завахирија једноставно отме, како би учинили, на пример, Израелци, кадгод им неки непријатељ затраже због националног интереса.¹⁸⁾

Американци су политички и обавештајно почели да подржавају терористичке албанске групе које су вршиле атентате, већ од априла 1996, на полицијске постаје српске провинције. Од 1999. године им ови терористи делимично измичу, зато што имају политички циљ стварања друге албанске државе. На Косову и Метохији, још увек прилично дискретне, делују мафијашке терористичке групе, са локалним политичким циљевима, које подржава тврда грана *Организације Исламске Конференције(ОИК)*.¹⁹⁾

Ако постоји привид политичке и финансијске координације, она се налази у *ОИК -у* и *Исламској банци за развој*. И како је ова банка једина финансијска снага кадра да се подигне против САД, тврда грана *Исламске конференције* може да дела. Међутим, ове групе су такође и партнери америчком крупном капиталу на власти у екипи Буш & соп., па Американци њих не оптужују отворено. Ал-Каидини борци су оперисали и унутар УЧК (KLA), али су истовремено исти Албанци финансирани и обучавани и од Американаца. Француски војни обавештајац Бинел придаје велики значај и исламским не-владиним организацијама, заправо активистима тврдог исламизма са Блиског истока на нашем тлу у то време. „*НВО томе доприносе, као што је то био случај током рата у Босни и Херцеговини. У књизи 'Ратни злочини у НАТО-у', ја дајем имена НВО и адресе на којима смо их налазили у Зеници. Е, па, то су исте НВО које делају на Косову! И треба бити поштен, неки од чланова ових НВО су поштени људи. Но, они су приморани да слушају.*“²⁰⁾

Швајцарска штампа објављује у октобру 2001. дужи извештај о активностима Ал-Каиде у Великој Британији и на Косову, које контролише НАТО. „*Према египатским и француским тајним*

18) Видети: Yossef Bodansky, *Offensive in the Balkans*, The International Strategic Studies Association, Alexandria, Virginia, 1995; Yossef Bodanski, *Neki to zovu mir: U iščekivanju rata na Balkanu*, Z. Petrović: Jugoistok, Beograd, 1998; Yossef Bodansky, *Bin Laden, The Man Who Declared War on America*, Forum, 1999.

19) Видети: Зоран Петровић Пироћанац, *Вашигтерна и Срби, од Труманових јаја, до Клинтоновог осиромашеног уранијума*, Институт за политичке студије, Београд, 2013.

20) Видети: Разговор са Пјер - Анри Бинелом, *Европа*, Београд, март 2005

службама, Бен Ладен, који је био гост талибана истовремено кад и бројни други тражени исламисти, довео је око 500 арапских муњахедина у Тирану. Изгледа да су се они, раме уз раме са УЧК са Косова, борили и били умешани у дела најбруталнијих освета против српских цивила“.²¹⁾

На Косово и Метохији су тада боравили и исламистички терористи који су се тамо борили не само против Срба, већ су се припремали да то чине и против Американаца, када за то куцне час. Они су, говорили су обавештајни западни извори, имали и пуно новца и логистичку подршку.

Француска база у Јужној Митровици, *Belvédère* је за овог аутора била озбиљна индикација и илустрација страха од тероризма у нашем региону. И још прецизније: од исламског, а не српског тероризма. У то сам се лично уверио приликом посете бази. Упркос чињеници да у њу апсолутно ни птица не може да улети, а камо ли да продре нека оружана формација, у самој бази спаваонице су обезбеђене споља читавом дужином зидовима бетонских блокова високим метар и по. Овакве мере говоре о појачаном зазирању од околине, која се не сматра пријатељском, ма колико политичари европских држава увек желе да покажу супротно јавностима својих земаља.²²⁾

Иран, Саудијска Арабија и турски фундаменталистички кругови нису жалили пара за исламисте на КиМ-у. Новац и оружје непрекидно су и после 1999 стизали и стижу на Косово и Метохију. За то су били намењени бројни логори у Авганистану, поново активирани у зонама које не контролише НАТО, посебно крај границе са Ираном. Знамо и да су македонске, руске, француске и египатске обавештајне структуре својевремено потврдиле да је један од искуснијих вођа Ал-Каиде лично командовао током 2001. тренажним логором исламиста у косовском сектору под командом америчких трупа.²³⁾

Саудијска Арабија тврдоглаво је наставља своју мисију исламизовања муслимана где год их има. И на Космету имају исту политику. У Приштину је стигао и „Кинг Фахад културни центар“, једва именом замаскирани центар за исламистичку пропаганду. На представништву свих њихових „хуманитарних“ организација увек вијори зелена застава са поучном

21) Видети: *Neue Zuericher Zeitung*, 24. october 2001.

22) Видети : Досије „Чије је наше Косово“, З. Петровић Пироћанац, „Ћутање мржње“, Статус магазин, бр. 18. новембар 2003.

23) Видети: *Le Monde*, 12.04. 2007.

поруком из Курана. Зна се да је највећи део пара за градњу нових џамија такође долази од Саудијаца. Мада се на КиМ-у тврдило да у већини џамија нема нешто много више верника, свуда су ницале као печурке. У Приштини су се обреле и неке од оних саудијских организација које су Американци у САД већ елиминисали са своје територије, или им пронашли недопустиве финансијске прекршаје. Ти које Америка проглашава финансијском и логистичком подршком “Ал Каиде” слободно раде по Космету.²⁴⁾

НЕМА УСПЕХА У БОРБИ ПРОТИВ ТЕРОРИЗМА БЕЗ САД СА ЧВРСТИМ ЕТИЧКИМ СТАНДАРДИМА, (*CONTRADICTION IN ADIECTO*)

Трећа и четврта генерација исламиста, окупљена је око кохерентног пројекта. Они желе да наставе са правом цихадистичком агендом, а она је панисламска, баш као и симбол Усама бен Ладена. У таквом светлу управо треба, уверен сам, да посматрамо и групације које прилично скривено у овој фази, постоје на тлу бивше Југославије, у Србији, на Космету, у Босни и Херцеговини. Аутор је убеђен да те групације нису, по Блиском Истоку, у Европи, свуда у свету, засноване на „коминтерновском“ принципу централне контроле, већ управо супротно, на деструктуисаним и тотално аутономним високосвесним исламистичким групскулама, предвођеним изузетно интелигентним руководствомима. Њихова унутарња структура и метод борбе највише наликују организацији југословенских комуниста у периоду илегалних активности, на чијим искуствима су се бен Ладенови следбеници прилежно учили.²⁵⁾

Када је Алија Изетбеговић формирањем „Ханџар дивизије“ 1993. наставио злогласну фашистичку традицију истоимене прохитлеровске муслиманске формације из Другог светског рата, Американцима то није сметало. Ни то да су већ онда многи борци те дивизије били Албанци са Космета, из Македоније, Црне Горе, из Рашке. Када се Америка бори против исламизма, борбеног ислама, онда је недопустиво када прави изузетке, и баш код нас. Ни дугогодишње толерисање Ирану није довело до очекиваног америчког отопљавања односа са муслиманским земљама, на било којој тачки планете.

24) Видети : Досије „Није је наше Косово“, З. Петровић Пироћанац, „Ћутање мржње“, Статус магазин, бр. 18, новембар 2003.

25) Видети: Zoran Petrović Piroćanaц, „AL QAIDA, Usama Ben Laden i ‘Islamska Kominternа’ protiv judeo-hrišćanske civilizacije“, EURO, Beograd, 2002.

Пре свега Америка, *prime mover* и на Југоистоку Европе, као и Велика Британија, а потом и друге развијене земље, морају да схвате како ће експанзија исламског света бити настављена и у овом столећу. То ће наставити да буде једна од кључних политичких, демографских и цивилизацијских фактора планете.

Како се успешно борити против тероризма у региону, ако политичке структуре Америке и Европе потпуно подржавају пројекат стварања интегралне државе Албанаца, преко независности КиМ-а. То води без сумње до откидања, аблације дела територије Србије, потом, у наредним фазама, до задовољавања историјских аспирација уједињене албанске нације на Балкану, и делова Македоније и Црне Горе, за тај циљ.

Подсетимо и на детаљ који није за потцењивање: матица Албанија је, као лаичка република, чланица Исламске конференције од 1991, и у тој моћној организацији заступа активно историјске интересе својих делова у Србији, Македонији, Црној Гори и Грчкој, негирајући савремене темеље државе, и чињеницу да њихова држава-матица одавно постоји. Такву чињеницу ни једна озбиљна геополитичка анализа не може да пренебрегне, а Вашингтон то упорно чини и 2014. Замислимо историјски развој ситуације која ће и наредних година ићи на руку великоалбанској идеји, тако упорно помаганој и од исламског света. А шта ако у једној тачки хришћанске земље региона дођу до закључка како је једини излаз политичко и војно удруживање хришћанских снага региона, дакле ефикасан, снажан и одлучан војни одговор, без обзира одобрава ли то НАТО, или не?

Глобална америчка стратегија, геополитика „*the lonely superpower*“ (Хантингтон) мора да се промени, готово из корена. САД немају више војну инфраструктуру да делају као империја. Укинуле су обавезну војну службу и тешко су у стању да спроводе своју *win-win* доктрину. Вашингтерна појачава антитерористичку борбу и снажну шпијунажу у сврху предупредивања тероризма. Америка и Запад треба да суспрегну своју вољу „наметања демократије“ западног типа, без поштовања локалних култура и традиција, и игнорисањем основне декларације УНЕСКО-а о Културној разноликости. То је коперникански обрт америчке политике, раван промени њиховог односа према Протоколу из Кјота. Без тога, ма како утопијски звучало Вашингтону, резултата иначе неће бити и свет ће задуго остати поприште бројних крвавих сукоба и хаоса.

Како су могле САД да свуда другде са Ираном буду у крајње затегнутим односима, а да на Југоистоку Европе, током читавог рата у экс-Југославији, готово отворено толеришу иранско мешање,

допремање оружја за муслимане и исламизацију хришћанског простора. Најцрње је то што је за америчку доктрину негде исламизам љути непријатељ, а другде перверзни савезник.

Аутор такође сматра да је за смиривања сукоба јудео-хришћанске цивилизације и ислама и дугорочно делотворна стратегија борбе против исламизма, једино могуће успостављањем цивилизацијског дијалога са водећим верским лидерима савременог муслиманског света, са највећим духовним вођама, које следи милијарда и три стотине милиона муслимана планете. Све више Запад прибегава доктрини *preemptive strike* (удар унапред, превентивно). Уместо тога, уверен сам да се треба преоријентисати знатно више на упорни дијалог цивилизација. Западна цивилизација није досад уложила довољно енергије за придобијање муслиманских верских и моралних ауторитета за квалитативно сасвим другачији, и вероватно врло дуги дијалог помирења, синергије и потраге за планетарном заједничком угроженом будућношћу човечанства. Обзиром на структурисаност већине муслиманских заједница и друштава планете, јасно је да се дугорочна решења и оздрављења односа цивилизација не може постићи без потпуног учешћа најмудријих религиозних муслиманских глава планете.

ЛИТЕРАТУРА

- Bodansky, Yossef, *Offensive in the Balkans*, The International Strategic Studies Association, Alexandria, Virginia, 1995.
- Bodansky, Yossef, *Neki to zovu mir: U iščekivanju rata na Balkanu*, Z. Petrović: Jugoistok, Beograd, 1998.
- Bodansky, Yossef, *Bin Laden, The Man Who Declared War on America*, Forum, 1999.
- Cooley, John K., *Unholy Wars*, Pluto Press, London, 1999.
- Kohlmann, Evan, *Al-Qaida's Jihad in Europe*, 2004.
- Petrović Piroćanac, Zoran, *AL QAIDA, Usama Ben Laden i 'Islamska Kominternu' protiv judeo-hrišćanske civilizacije*, EURO, Beograd, 2002.
- Петровић Пироћанац, Зоран, *Вашингтерна и Срби, од Труманових јаја, до Клинтоновог осиромашеног уранијума*, Институт за политичке студије, Београд, 2013.
- Petrović Piroćanac, Zoran, *Mali pojmovnik geopolitike*, Centar za geopolitičke studije „Jugoistok“, Institut za političke studije, Beograd, 2004.
- Samuel Huntington, „The Lonely Superpower“, *Foreign Affairs*, 2001.

Zoran Petrovic Pirocanac

**ISLAMISM ET ASSISTANCE DU WASHINGTON
CONTRE LES INTÉRÊTS SERBES**

Résumé

L'auteur analyse des stratégies modernes de lutte contre le terrorisme, qu'essayent d'appliquer l'OTAN et autres pays aujourd'hui. Cet essai affirme, à l'aide de nombreux exemples convaincants des champs de batailles ex-yougoslaves, que les Etats'Unis et ses alliés aidaient pendant les années de guerre civile en Yougoslavie, les forces islamique d'Alija Izetbegović. Même Oussama Ben Laden pouvait, sans aucun problème, participer dans la lutte contre les chrétiens serbes dans les batailles en Bosnie, par intermédiaire de sa Brigade „El Moudjahedin“. Les Américains veulent maintenant effacer ce comportement inadmissible, comme si rien n'y était. L'auteur considère qu'il ne peut pas être aucun combat efficace aux Balkans contre le crime organisé et le terrorisme, tant que la stratégie américaine ne change fondamentalement, au lieu de perséverer dans son cynisme de la „superpuissance solitaire“ (the lonely superpower), comme le dit Huntington. Il est nécessaire aussi un dialogue de longue durée et sincère interreligieux avec les leaders musulmans représentant les plus grandes autorités religieuses dans le monde musulman, pour apaiser les tensions dans le monde.

Mots - clés : *Al - Qaida, terrorisme, islam militant, Washington, frappe préemptive, guerre asymétrique.*

* Овај рад је примљен 1. децембра 2014. године, а прихваћен за штампу на састанку редакције 12. децембра 2014. године.